

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agencia Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
Tel : +0232 213332
Fax :+0232 219899
e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR.DGc 4461/18.07.2013

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. „xxx” S.R.L. IAȘI

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași
sub nr.xxx/2010 și reînregistrată sub nr.../2013

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași a fost sesizat de Serviciul Juridic din cadrul aceleiași instituții prin adresa nr..../2013, cu privire la reluarea procedurii de soluționare a contestației formulate de **S.C. „xxx” S.R.L. IAȘI**, cu sediul în Iași, strada xxx, comuna xxx, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Iași sub nr.J22xxx, cod unic de înregistrare RO xxx, prin apărător ales avocat xxx din cadrul Societății Civile de Avocați xxx din Iași, str. xxx, nr.xxx, bl.xxx, ap.xxx.

Contestația este formulată împotriva Actelor constatatoare nr.xxx, emise de către Direcția Generală a Vămirilor, în prezent Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași.

Contestația este semnată de către avocat Irina Iacob în baza Împuternicirii avocațiale nr.xxx/2010, depusă la dosarul cauzei cu adresa nr.xxx/2010, urmarea solicitărilor organului de soluționare competent cu adresa nr.DG/xxx/2010 și poartă amprenta ștampilei, în original a Societății Civile de Avocați „xxx”.

Urmare a soluționării contestației formulate împotriva actelor constatatoare, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași sub nr.xxx/2010 și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr.xxx/2010, Biroul Soluționării Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași a emis Decizia de soluționare nr.DGc xxx/2010 prin care la Art.1 din dispozitiv s-a dispus în conformitate cu prevederile art.177 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală,

republicată, cu modificările și completările ulterioare, forma valabilă la data comunicării actelor atacate *„Respingerea contestației formulate de S.C. „xxx” S.R.L. IAȘI ca nedepusă în termen, pentru suma de xxx lei reprezentând obligații vamale.”*

Prin adresa nr.xxx/2013, Serviciul Juridic din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași comunică Serviciului Soluționare Contestații din cadrul aceleiași instituții, Sentința nr.xxx CA/2011 din 23 Noiembrie 2011 pronunțată de Tribunalul Iași în dosarul nr.xxx/99/2010, irevocabilă prin respingerea recursului, prin care se hotărăște *„Anulează Decizia de soluționare a contestației nr.239 emisă de Direcția Generală a Finanțelor a Județului Iași prin care a fost respinsă contestația împotriva actelor constatatoare nr.802/19.12.2004, nr.815/22.12.2004, nr.3/02.01.2005, nr.8/04.01.2005 și nr.344/02.05.2005 emise de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași prin care s-au stabilit obligații vamale de xxx lei în sarcina reclamantei. Obligă pârâta Direcția Generală a Finanțelor a Județului Iași să soluționeze pe fond contestația înregistrată sub nr.16587/11.08.2010.”*

Având în vedere Sentința nr.1949 CA/2011 din 23 Noiembrie 2011 pronunțată de Tribunalul Iași în dosarul nr.7597/99/2010, irevocabilă prin respingerea recursului, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași urmează a se investi cu soluționarea pe fond a contestației pentru suma totală de xxx lei reprezentând:

- xxx lei – taxe vamale (010);
- xxx lei – comision vamal (090);
- xxx lei – T.V.A. (030);
- xxx lei – accize (020).

Contestația este însoțită de Referatul motivat cu propuneri de soluționare nr.xxx/SIFCU/CC0/06.08.2010, semnat de conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași prin care propune *„menținerea măsurilor dispuse prin actele constatatoare nr.802/19.12.2004, 815/22.12.2004, 3/02.01.2005, 8/04.01.2005 și 344/02.05.2005 încheiate de Biroul vamal (D.J.A.O.V.) Iași, de încasare a drepturilor vamale precum și a majorărilor și penalităților de întârziere aferente și respingerea contestației, ca neîntemeiată, întrucât din documentele prezentate se probează că nu au fost respectate condițiile și regulile de procedură stabilite de Protocolul nr.4 România – U.E. De asemenea, D.J.A.O.V. Iași consideră că au fost îndeplinite toate demersurile legale*

pentru comunicarea și recuperarea drepturilor vamale restante de la debitor.”

I. S.C. „xxx” S.R.L. IAȘI, prin apărător ales avocat xxx din cadrul Societății Civile de Avocați „xxx” formulează contestație împotriva Actelor constatatoare nr.xxx, acte pe care le consideră nelegale și solicită anularea acestora pentru următoarele motive:

În fapt, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași a emis la data de 12.07.2010 somație prin care le aducea la cunoștință că împotriva societății s-a început executarea silită în temeiul unui titlu executoriu emis de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași.

Din analiza somației și a procesului verbal privind calculul sumelor prevăzute în titlul executoriu, constată că aceste acte fiscale sunt nelegale și încalcă atât normele procesului fiscal cât și normele de bună credință ce trebuie să guverneze relațiile dintre contribuabili și organele vamale.

În ceea ce privește actele constatatoare indicate de către organul vamal în somația de executare și care fac obiectul prezentei contestații, fac următoarele precizări:

1. Aceste acte constatatoare nu au fost până la acest moment niciodată comunicate societății, și nu au avut cunoștință de existența acestora.

Din analiza acestor acte constatatoare s-a observat faptul că ele au fost întocmite de către organul vamal în mod nelegal prin menționarea unui alt sediu social decât cel real al societății cu toate că, datorită activității de import pe care o desfășoară societatea, organul vamal cunoștea datele de identificare ale acesteia.

2. Pe cale de excepție, invocă prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale.

Potrivit dispozițiilor art.91-93 Cod procedură fiscală dreptul organelor fiscale de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, termen ce începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23 din Codul de procedură fiscală.

Art. 23 din Codul de procedură fiscală prevede că dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

Ca urmare, din analiza Actului constatator nr.8/04.01.2005, rezultă invalidarea dovezii de origine anexă a facturii nr.2001005 din 03.04.2003 care s-a făcut prin adresa ANC/ANV nr.69748 din 06.12.2004, înregistrată la Biroul Vamal Iași sub nr.13077 din 15.12.2004, situație care atestă faptul că dreptul de stabilire a obligației

fiscale s-a prescris fiind împlinit termenul de 5 ani stabilit de art.91 Cod procedură fiscală.

Actul constatator nr.3 din 02.01.2005 prevede că invalidarea dovezii de origine anexă a facturii nr.20011010 din 16.09.2003 s-a făcut prin adresa ANC/ANV nr.69685 din 06.12.2004, înregistrată la Biroul Vamal Iași sub nr.13016 din 15.12.2004, situație care atestă faptul că dreptul de stabilire a obligației fiscale s-a prescris fiind împlinit termenul de 5 ani stabilit de art.91 Cod procedură fiscală.

Actul constatator nr.802 din 19.12.2004 prevede că invalidarea dovezii de origine anexă a facturii nr.2001004 din 07.12.2004 s-a făcut pe baza adresei ANC/ANV nr.67213 din 30.11.2004, înregistrată la Biroul Vamal Iași sub nr.12798 din 13.12.2004, fiind prescris dreptul de a mai stabili obligația fiscală.

Actul constatator nr.815 din 22.12.2004 prevede că invalidarea dovezii de origine s-a făcut prin adresa ANV nr.69773 din 06.12.2004, înregistrată la Biroul Vamal Iași sub nr.13023 din 15.12.2004, fiind prescris dreptul de a mai stabili obligația de plată.

Totodată, aceste acte constatatoare sunt lovite de nulitate absolută în condițiile în care cuprind date de identificare ale contribuabilului eronate, fiind încălcate astfel dispozițiile art.43 și art.45 din Codul de procedură fiscală.

Potrivit art.45 Cod procedură fiscală, actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care acesta este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară menționată în cadrul actului administrativ comunicat, potrivit legii.

În condițiile în care aceste acte fiscale nu au fost comunicate, acestea nu sunt opozabile societății și ca, atare, nu își produc efecte juridice. Ca atare, în cauza de față, actele constatatoare își produc efectele de la momentul luării la cunoștință de către contribuabil, acest moment fiind 14 iulie 2010.

Includerea acestora, inclusiv a anexelor de stabilire a accesoriilor în cadrul unui titlu executoriu la mai bine de 5 ani de la momentul nașterii dreptului de a stabili obligația de plată, încalcă dispozițiile art.12 din Codul de procedură fiscală care prevede că relațiile dintre contribuabili și organele fiscale trebuie să fie fundamentate pe bună credință, în scopul realizării cerințelor legii. Ori, din modul cum organul vamal a înțeles să se comporte cu acest contribuabil, este evident că se află într-o încălcare a acestui articol care, se pare nu are nicio valoare pentru organul vamal.

Prin începerea executării silite împotriva societății fără ca actele administrative fiscale să fie comunicate li s-a încălcat grav dreptul la apărare întrucât până la acest moment nu a avut posibilitatea

legală de a se apăra cu privire la cele consemnate de către organul vamal în cuprinsul acestora.

Astfel, potrivit art.131 Cod procedură fiscală, dreptul de a mai cere executarea silită a creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere acest drept.

În cauza de față, termenul de prescripție de 5 ani s-a împlinit la 1 ianuarie 2010 astfel că, la acest moment executarea silită începută în cadrul acestui dosar este total nelegală atât pentru creanțe principale cât și accesorii, care s-au prescris.

Cu privire la Actul constatator nr.344 din 02.05.2005, consideră că acesta este nelegal întocmit motivat de faptul că la momentul efectuării importului, pe baza declarațiilor exportatorului că mărfurile respective sunt de origine comunitară a fost de acord să procedeze la cumpărarea acestor mărfuri. Este evident că controlul posterior făcut, la mai bine de 2 ani de la data efectuării importului, și infirmarea regimului comunitar al bunurilor respective nu este de natură a atrage o sancțiune societății prin plata diferențelor de taxe vamale și accesoriile respective, în condițiile în care nu se poate reține în sarcina sa încălcarea vreunei norme imperative a legislației.

În condițiile în care la momentul efectuării importului, atât vameșii olandezi cât și cei români au efectuat un control fizic asupra mărfurilor importate, întocmirea unei simple adrese a ANAF – ANV nr.11446 din 23.02.2005 nu poate conduce la sancționarea societății prin obligarea la plata diferențelor de taxe, iar dacă ar fi avut cunoștință despre valoarea reală a mărfurilor ar fi putut concluziona în cunoștință de cauză dacă mărfurile importate mai erau sau nu atractive sub aspectul prețului de achiziție al lor.

Față de aceste aspecte solicită admiterea contestației formulate, admiterea excepției invocate și anularea tuturor actelor constatatoare întocmite de organul vamal ca fiind făcute cu încălcarea flagrantă a legilor aplicabile în materie.

II. Organul vamal din cadrul Direcției Regionale Vamale Iași - Biroul Vamal Iași, în prezent Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, după acordarea regimului vamal tarifar preferențial favorabil, în baza declarației pe factură, acordat la importul diverselor bunuri uzate de către **S.C. „xxx” S.R.L. IAȘI**, cu declarațiile vamale înregistrate la Biroul Vamal Iași cu nr. I 19755/12.12.2002, nr. I 5541/11.04.2003, nr. I 11080/10.07.2003, nr. I 15269/20.09.2003 și nr. I 20618/07.12.2003, a inițiat procedura de control ulterior al dovezilor de origine prin trimiterea facturilor nr.2001004/07.12.2002,nr.2001005/03.04.2003,nr.2001006/02.07.2003,

nr.20011010/16.09.2003 și nr.41/03.12.2003 la autoritatea vamală olandeză.

Aceasta a transmis, prin adresele nr.O.03/352/25401 din 10.11.2004, nr.O.03/352/27165 din 25.11.2004, nr.O.03/352/28729 din 25.11.2004, nr.O.04/352/29976 din 23.11.2004 și nr.O.04/352/30676 din 18.02.2005, înregistrate la Autoritatea Națională de Control – Autoritatea Națională a Vănilor București sub nr.67213/16.11.2004, nr.69748/30.11.2004, nr.69773/30.11.2004, nr.69685/30.11.2004 și nr.11446/28.02.2005, că mărfurile acoperite de dovezile de origine din facturile nr.2001004/07.12.2002, nr.2001005/03.04.2003, nr.2001006/02.07.2003, nr.20011010/16.09.2003 și nr.41/03.12.2003 nu beneficiază de regim tarifar preferențial în conformitate cu prevederile Protocolului 4 România – U.E.

În baza adreselor nr.67213/30.11.2004, nr.69748/06.12.2004, nr.69773/06.12.2004, nr.69685/06.12.2004 și nr.11446/23.02.2005, emise de Autoritatea Națională a Vănilor București, înregistrate la Biroul Vamal Iași sub nr.12798/13.12.2004, nr.13077/15.12.2004, nr.13023/15.12.2004, nr.13016/15.12.2004 și nr.4599/05.04.2005 și în conformitate cu art.107 din Regulamentul vamal aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001 s-a retras regimul vamal tarifar preferențial favorabil acordat societății contestatoare și s-au întocmit pe numele acesteia Actele constatatoare nr.802/19.12.2004, nr.815/22.12.2004, nr.3/02.01.2005, nr.8/04.01.2005 și nr.344/02.05.2005, pentru recuperarea datoriei vamale în valoare totală de xxx lei reprezentând:

- xxx lei – taxe vamale (010);
- xxx lei – comision vamal (090);
- xxx lei – T.V.A. (030);
- xxx lei – accize (020).

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile contestatoarei, constatările organului vamal și reglementările legale în vigoare, se rețin următoarele:

1. Referitor la afirmația contestatoarei precum că *“Aceste acte constatatoare nu au fost până la data de 14.07.2010 niciodată comunicate societății noastre, și nu am avut cunoștință de existența acestora”*, astfel acestea nu sunt opozabile societății și ca, atare, nu își produc efecte juridice.

În fapt, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,

cu modificările și completările ulterioare, cu privire la "*comunicarea actului administrativ fiscal*", Direcția Regională Vamală Iași – Biroul Vamal Iași, cu adresa nr.956/26.01.2006 a transmis societății la adresa declarată Actele constatatoare nr.802/19.12.2004 și nr.815/22.12.2004, cu adresa nr.1071/28.01.2005 a transmis Actele constatatoare nr.3/02.01.2005 și nr.8/04.01.2005, iar cu adresa nr.7630/09.06.2005 a transmis Actul constatator nr.344/02.05.2005, documente ce au fost returnate pe motiv că societatea și-a schimbat sediul social, fără a face modificările necesare.

Astfel, în data de 27.03.2006, Direcția Regională Vamală Iași – Biroul Vamal Iași, în temeiul art.44 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare emite ANUNȚUL COLECTIV nr.4/27.03.2006, prin care comunică societății Actele constatatoare contestate, considerându-se comunicate în termen de 15 zile de la data afișării anunțului, adică de la data de 27.03.2006, data comunicării fiind ziua de **12.04.2006**.

În data de **02.08.2010** societatea depune contestație la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, unde a fost înregistrată sub nr.4504, prin care solicită anularea Actelor constatatoare nr.802/19.12.2004, nr.815/22.12.2004, nr.3/02.01.2005, nr.8/04.01.2005, și nr.344/02.05.2005, transmisă Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași cu adresa nr.4641/SIFCU/IL/06.08.2010, spre competență soluționare.

Analizând conținutul Actelor constatatoare contestate, se reține faptul că acestea au menționate elementele prevăzute la art.43 alin.(2) lit.i) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, situație în care contestația trebuia depusă în interiorul termenului de decădere, respectiv **de 30 de zile** indicat la art.177 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deci până la data de **15.05.2006**.

Astfel, se reține faptul că societății comerciale „xxx” **S.R.L. IAȘI** i-au fost comunicate prin publicitate actele atacate în data de **12.04.2006** și a depus contestația în data de **02.08.2010**, deci cu **1540 zile** peste termenul limită de 30 de zile prevăzut de art.177 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, termen indicat și

în conținutul Actelor constatatoare, încălcându-se astfel dispozițiile imperative referitoare la termenul de depunere.

Ca urmare, având în vedere faptul că contestatoarea nu a respectat condițiile procedurale impuse de Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, depășind termenul legal de contestare de 30 zile, a decăzut din dreptul de a-i fi soluționată pe fond contestația, astfel încât prin Decizia nr.DGc 239/25.08.2010 Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași – Biroul Soluționare Contestații a respins contestația formulată de **S.C. "xxx" S.R.L. IAȘI** ca nedepusă în termen, pentru suma de 31.388 lei reprezentând obligații vamale.

Prin Sentința nr.1949 CA/2011 din 23 Noiembrie 2011 pronunțată de Tribunalul Iași în dosarul nr.7597/99/2010, irevocabilă prin respingerea recursului se hotărăște *„Anulează Decizia de soluționare a contestației nr.239 emisă de Direcția Generală a Finanțelor a Județului Iași prin care a fost respinsă contestația împotriva actelor constatatoare nr.802/19.12.2004, nr.815/22.12.2004, nr.3/02.01.2005, nr.8/04.01.2005 și nr.344/02.05.2005 emise de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași prin care s-au stabilit obligații vamale de 31.388 lei în sarcina reclamantei. Obligă pârâta Direcția Generală a Finanțelor a Județului Iași să soluționeze pe fond contestația înregistrată sub nr.16587/11.08.2010.”*

Astfel, prin această sentință, instanța obligă Direcția Generală a Finanțelor a Județului Iași să soluționeze pe fond contestația înregistrată sub nr.16587/11.08.2010, considerând că contestația a fost formulată în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) Cod procedură fiscală.

2. Referitor la prescripția dreptului organului vamal de a stabili obligații fiscale invocată de către contestatoare.

În fapt, s-au întocmit următoarele documente pentru:

- Declarația vamală înregistrată la Biroul Vamal Iași cu nr.19755/12.12.2002, aferentă facturii nr.2001004/07.12.2002 urmarea adresei nr.67213/30.11.2004 emisă de Autoritatea Națională a Vămile București, înregistrată la Biroul Vamal Iași sub nr.12798/13.12.2004, s-a emis Actul constatator nr.802/19.12.2004;

- Declarația vamală înregistrată la Biroul Vamal Iași cu nr.15541/11.04.2003, aferentă facturii nr.2001005/03.04.2003 urmarea

adresei nr.69748/06.12.2004 emisă de Autoritatea Națională a Vămirilor București, înregistrată la Biroul Vamal Iași sub nr. nr.13077/15.12.2004, s-a emis Actul constatator nr.8/04.01.2005;

- Declarația vamală înregistrată la Biroul Vamal Iași cu nr. I 11080/10.07.2003, aferentă facturii nr.2001006/02.07.2003, urmarea adresei nr.69773/06.12.2004 emisă de Autoritatea Națională a Vămirilor București, înregistrată la Biroul Vamal Iași sub nr.13023/15.12.2004, s-a emis Actul constatator nr.815/22.12.2004;

- Declarația vamală înregistrată la Biroul Vamal Iași cu nr. I 15269/20.09.2003, aferentă facturii nr.20011010/16.09.2003, urmarea adresei nr.69685/06.12.2004 emisă de Autoritatea Națională a Vămirilor București, înregistrată la Biroul Vamal Iași sub nr.13016/15.12.2004, s-a emis Actul constatator nr.3/02.01.2005;

- Declarația vamală înregistrată la Biroul Vamal Iași cu nr. I 20618/07.12.2003, aferentă facturii nr.41/03.12.2003, urmarea adresei nr.11446/23.02.2005 emisă de Autoritatea Națională a Vămirilor București, înregistrată la Biroul Vamal Iași sub nr.4599/05.04.2005, s-a emis Actul constatator nr.344/02.05.2005.

Actele constatatoare menționate mai sus s-au comunicat societății contestatoare în data de **12.04.2006**.

În drept, prevederile art.89 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, forma valabilă la data emiterii actelor constatatoare, prevede:

“Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.”

Față de prevederile legale menționate mai sus rezultă că dreptul organelor fiscale de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, termen ce începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art.23 din Codul de procedură fiscală, astfel că legal organul vamal a stabilit și comunicat contestatoarei obligațiile fiscale în interiorul termenului de prescripție, ținând cont de următoarele:

- Pentru Declarația vamală înregistrată la Biroul Vamal Iași cu nr.I 19755/12.12.2002, aferentă facturii nr.2001004/07.12.2002,

dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale a început să curgă de la data de 01.01.2003 și s-a sfârșit la data de 31.12.2007, iar actul constatator a fost emis în anul 2004 și comunicat în anul 2006, deci în interiorul termenului de prescripție de 5 ani;

- Pentru Declarația vamală înregistrată la Biroul Vamal Iași cu nr. I 5541/11.04.2003, aferentă facturii nr.2001005/03.04.2003, Declarația vamală înregistrată la Biroul Vamal Iași cu nr. I 11080/10.07.2003, aferentă facturii nr.2001006/02.07.2003, Declarația vamală înregistrată la Biroul Vamal Iași cu nr. I 15269/20.09.2003, aferentă facturii nr.20011010/16.09.2003 și pentru Declarația vamală înregistrată la Biroul Vamal Iași cu nr. I 20618/07.12.2003, aferentă facturii nr.41/03.12.2003, dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale a început să curgă de la data de 01.01.2004 și s-a sfârșit la data de 31.12.2008, iar actele constatatoare au fost emise în anul 2004, respectiv 2005 și comunicate în anul 2006, deci în interiorul termenului de prescripție de 5 ani.

3. Referitor la afirmația contestatoarei precum că „aceste acte constatatoare sunt lovite de nulitate absolută în condițiile în care cuprind date de identificare ale contribuabilului eronate, fiind încălcate astfel dispozițiile art.43 și art.45 din Codul de procedură fiscală.”

Este de reținut faptul că datele de identificare ale contribuabilului (respectiv sediul sau social), care figurează în baza de date a Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași sunt cele declarate și asumate de către contestatoare în declarațiile vamale menționate la cap.III pct.2 din prezenta decizie.

Conform art.3 lit. b), lit. s) și lit. t) din Legea nr.141 din 24 iulie 1997 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data întocmirii declarațiilor vamale, se stipulează:

„În aplicarea prevederilor prezentului cod, prin termenii de mai jos se înțelege:

[...];

b) persoană - persoană fizică sau juridică;

[...];

s) declarație vamală - actul unilateral cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și în modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un regim vamal determinat;

t) declarant - persoana care întocmește și depune declarația vamală în nume propriu sau persoana în numele căreia este întocmită declarația vamală de către mandatar sau comisionar.”

De asemenea, art.40 din Hotărârea Guvernului nr. 1.114 din 9 noiembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data întocmirii declarațiilor vamale, precizează:

„Declarația vamală în detaliu, semnată de importator, de exportator sau de reprezentantul acestuia, are valoarea unei declarații pe propria răspundere a acestuia în ceea ce privește:

- a) exactitatea datelor înscrise în declarația vamală;*
- b) autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală;*
- c) plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat”.*

Astfel, conform legii, importatorul și-a asumat răspunderea la momentul importurilor, în ceea ce privește corectitudinea tuturor datelor înscrise în declarația vamală în detaliu, inclusiv a sediului social declarat. Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași a înscris, în mod corect, pe toate actele întocmite ca urmare a controlului ulterior, adresa declarată de către contestatoare, respectiv str. Mușatini nr.57, bl.U2, sc.C, ap.11, loc. Iași, jud. Iași.

Se constată că afirmația contestatoarei este nereală și în contradicție cu datele sale de identificare menționate și asumate prin declarațiile vamale în cauză. În conformitate cu datele înscrise în declarațiile vamale de import, sediul social declarat de **S.C. „xxx” S.R.L. IAȘI** este cel înscris în actele constatatoare și nicidecum cel înscris în contestație și nu i se poate imputa organului vamal faptul că actele constatatoare au fost returnate pe motiv că societatea și-a schimbat sediul social, fără a informa organele vamale.

Chiar dacă organul vamal ar fi menționat greșit în actele constatatoare adresa societății, acestea tot nu ar fi fost lovite de nulitate absolută deoarece greșirea adresei nu este un element care atrage nulitatea actelor administrative fiscale, așa cum prevede art.46 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, forma valabilă la data emiterii actelor constatatoare, astfel:

„Nulitatea actului administrativ fiscal

Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a

obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 43 alin. (3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu”.

4. Referitor la obligațiile vamale în sumă totală de xxx lei, cauza supusă soluționării constă a ne pronunța dacă legal societatea datorează această sumă, în condițiile în care bunurile de pe facturile nr.2001004/07.12.2002, nr.2001005/03.04.2003, nr.2001006/02.07.2003, nr.20011010/16.09.2003 și nr.41/03.12.2003, nu sunt de origine în conformitate cu prevederile Protocolului 4 - Acord România - UE.

În fapt, în perioada 12.12.2002 – 07.12.2003, **S.C. “xxx” S.R.L. IAȘI**, cu sediul declarat autorității vamale (conform declarațiilor vamale depuse la D.J.A.O.V. Iași) în loc. Iași, str. Mușatini nr.57, bl. U2, sc. C, ap. 11, jud. Iași, având sediul actual în Lunca Cetățuiei, com. Ciurea, jud. Iași, C.U.I. RO 8123130, J22/679/1992, a importat în regim vamal de import definitiv diverse bunuri uzate.

Regimul vamal de import s-a acordat în baza articolelor 47 și 48 alin.(2) lit. a) din Legea nr.141 din 24.07.1997 privind Codul vamal al României, publicată în M. Of. al României nr. 180 din 01.08.1997. Plasarea mărfurilor sub regim de import s-a făcut în baza declarațiilor vamale înregistrate la Biroul vamal (D.J.A.O.V. Iași) cu nr. I 19755/12.12.2002, I 5541/11.04.2003, I 11080/10.07.2003, I 15269/20.09.2003 și I 20618/07.12.2003, la care comisionarul vamal S.C. Nobless Impex S.R.L. a anexat și facturile corespunzătoare (nr.2001004/07.12.2002, 2001005/03.04.2003, 2001006/02.07.2003, 20011010/16.09.2003 și 41/03.12.2003).

La data efectuării importului, **S.C. „xxx” S.R.L. Iași** a beneficiat de regimul tarifar preferențial prevăzut, în principal, de articolele 11, 121 și Anexa nr. III din Acordul European ce instituie o asociere între România, pe de o parte, Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.192/2001, publicată în M. Of. al României nr. 849 din 29.12.2001 și de art. 75 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României. Regimul tarifar preferențial se acordă numai dacă bunurile importate de persoanele juridice ori introduse în țară de persoanele fizice sunt însoțite de o dovadă a originii (EUR 1 sau declarația pe factură), eliberată ori întocmită cu respectarea condițiilor și procedurilor prevăzute de Protocolul referitor la definirea noțiunii de „*produse originare*” și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul European ce instituie o asociere între România, pe de o parte,

Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.192/2001, publicată în M. Of. al României nr. 849 din 29.12.2001.

La momentul importurilor, **S.C.”xxx” S.R.L. Iași** a beneficiat de regim preferențial favorabil în baza declarației pe factură, așa cum este ea definită la art.16, alin. 1, lit. b) și 21 din Protocolul nr. 4 România – U.E.

Exportatorul care întocmește o declarație pe factură trebuie să prezinte în orice moment, la solicitarea autorităților vamale ale țării exportatoare, toate documentele necesare care dovedesc caracterul originar al produselor în cauză, precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol. Prin urmare, sunt în sarcina autorităților vamale a țării de export și a exportatorului verificarea criteriului de origine și respectiv depunerea documentelor probatorii care să dovedească faptul că produsele sunt de origine comunitară.

Autoritatea vamală a țării de import poate cere, conform art. 32 din Protocolul 4 România – U.E., verificarea ulterioară a dovezii de origine și a condițiilor în care a fost ea eliberată. Biroul vamal (D.J.A.O.V.) Iași a inițiat procedura de control ulterior al dovezilor de origine prin trimiterea facturilor specificate mai sus la autoritatea vamală olandeză.

Aceasta a transmis, prin adresele nr.O.03/352/25401 din 10.11.2004, nr.O.03/352/27165 din 25.11.2004, nr.O.03/352/28729 din 25.11.2004, nr.O.04/352/29976 din 23.11.2004 și nr.O.04/352/30676 din 18.02.2005, înregistrate la Autoritatea Națională de Control – Autoritatea Națională a Vămilei București sub nr.67213/16.11.2004, nr.69748/30.11.2004, nr.69773/30.11.2004, nr.69685/30.11.2004 și nr.11446/28.02.2005, că mărfurile acoperite de dovezile de origine din facturile nr.2001004/07.12.2002, nr.2001005/03.04.2003, nr.2001006/02.07.2003, nr.20011010/16.09.2003 și nr.41/03.12.2003 nu beneficiază de regim tarifar preferențial în conformitate cu prevederile Protocolului 4 România – U.E.

În baza adreselor nr.67213/30.11.2004, nr. 69748/06.12.2004, nr. 69773/06.12.2004, nr. 69685/06.12.2004 și nr. 11446/23.02.2005, emise de Autoritatea Națională a Vămilei București, înregistrate la Biroul Vamal Iași sub nr.12798/13.12.2004, nr.13077/15.12.2004, nr.13023/15.12.2004, nr.13016/15.12.2004 și nr.4599/05.04.2005 și în conformitate cu art.107 din Regulamentul

vamal aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001 s-a retras regimul vamal tarifar preferențial favorabil acordat societății contestatoare și s-au întocmit pe numele acesteia Actele constatatoare nr.802/19.12.2004, nr.815/22.12.2004, nr.3/02.01.2005, nr.8/04.01.2005 și nr.344/02.05.2005, pentru recuperarea datoriei vamale în valoare totală de xxx lei reprezentând:

- xxx lei – taxe vamale (010);
- xxx lei – comision vamal (090);
- xxx lei – T.V.A. (030);
- xxx lei – accize (020).

Societatea contestă aceste sume motivând că la momentul efectuării importului, atât vameșii olandezi cât și cei români au efectuat un control fizic asupra mărfurilor importate, iar întocmirea unei simple adrese a ANAF – ANV nr.11446 din 23.02.2005 nu poate conduce la sancționarea societății prin obligarea la plata diferențelor de taxe, iar dacă ar fi avut cunoștință despre valoarea reală a mărfurilor ar fi putut concluziona în cunoștință de cauză dacă mărfurile importate mai erau sau nu atractive sub aspectul prețului de achiziție al lor.

În drept, prevederile art.16 pct.1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.192/27.12.2001 pentru ratificarea Protocolului referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, precizează că:

"Condiții generale

1. Produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului prin prezentarea:

a) fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, al cărui model este prezentat în anexa nr. III,

b) fie, în cazurile specificate la art.21 paragraful 1, a unei declarații, denumită în cele ce urmează "*declarație pe factură*", dată de exportator pe o factură, pe o notă de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele în cauză, suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor; textul declarației pe factură figurează în anexa nr. IV."

Prevederile art. 21 pct. 1 și 3 din același act normativ precizează:

"Condiții pentru întocmirea unei declarații pe factură

1. O declarație pe factură la care se face referire la art.16 paragraful 1 b) poate fi întocmită:

**a) de către un exportator autorizat în sensul art. 22,
sau**

b) de către un exportator pentru orice transport constând din unul sau mai multe colete conținând produse originare a căror valoare totală nu depășește 6.000 EURO.

[...]

3. Exportatorul care întocmește o declarație pe factură trebuie să prezinte, în orice moment, la solicitarea autorităților vamale ale țării exportatoare, toate documentele necesare care dovedesc caracterul originar al produselor în cauză, precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol."

Prin urmare, sunt în sarcina autorității vamale a țării de export și a exportatorului verificarea criteriului de origine și respectiv depunerea documentelor probatorii care să dovedească faptul că produsele sunt de origine comunitară.

Autoritățile vamale ale țării de import pot cere verificarea ulterioară a dovezii de origine și a condițiilor în care a fost eliberată în conformitate cu prevederile art. 32 pct.1 din protocol care precizează:

"Verificarea dovezilor de origine

1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente, caracterul originar al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol."

Având în vedere rezultatul verificării autorității vamale olandeze, în mod corect organul vamal a stabilit diferențe de drepturi vamale, în baza prevederilor art.107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1.114/2001 care precizează că:

"În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare."

Se reține faptul că actele constatatoare ale Direcției Generale a Vămile, în prezent Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași au la bază documente emise de organe vamale străine, documente ce nu pot fi cenzurate sau interpretate, ci numai preluate ca atare în soluționarea cauzei.

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației motivația societății potrivit careia la momentul efectuării importului, atât vameșii olandezi cât și cei români au efectuat un control fizic asupra mărfurilor importate, astfel încât ulterior nu poate fi sancționată societatea prin întocmirea unei simple adrese, deoarece alin. (1) al art. 61 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României precizează că:

“Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.”

Față de cele arătate mai sus, rezultă că legal organul vamal a dispus retragerea regimului tarifar preferențial acordat, întocmind Actele constatatoare nr.802/19.12.2004, nr.815/22.12.2004, nr.3/02.01.2005, nr.8/04.01.2005, și nr.344/02.05.2005, cu suma totală de 31.388 lei, urmând a se respinge contestația formulată de **S.C. “xxx” S.R.L. IAȘI**, ca neîntemeiată.

Pentru considerentele prezentate mai sus și în temeiul art.210 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE :

Art.1. Respingerea contestației formulate de **S.C. “xxx” S.R.L. IAȘI** ca neîntemeiată, pentru suma totală de xxx lei stabilită prin Actele constatatoare nr.802/19.12.2004, nr.815/22.12.2004, nr.3/02.01.2005, nr.8/04.01.2005 și nr.344/02.05.2005, reprezentând:
- 25.671 lei – taxe vamale (010);

- 324 lei – comision vamal (090);
- 4.967 lei – T.V.A. (030);
- 426 lei – accize (020).

Art.2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași – Serviciul Inspecție Fiscală și Control Ulterior, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art.210 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

DIRECTOR EXECUTIV,
Ionel Damian

**ȘEF SERVICIU SOLUȚIONARE
CONTESTAȚII**
Eleonida Dorina Popa

EDP/EDP/4ex/18.07.2013